

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/388/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718201198
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:8718201198.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, v právnej veci navrhovateľa: M. D. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. X/B, XXX XX Y., proti osobe, podľa návrhu povinnej platiť výživné: Ing. Y. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, XXX XX L., zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Budziková & JUDr. Dachová, s.r.o., so sídlom Nám. sv. Egídia 41/95, 058 01 Poprad, IČO: 47 257 113, v konaní o určenie výživného na manžela, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, zo dňa 15.05.2019, č.k. 5Pc/13/2018-73, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo dňa 15.05.2019, č.k. 5Pc/13/2018-73 zamietol návrh navrhovateľa na určenie výživného na manžela. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť manželke trovy konania vo výške 255,54 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 71 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, 2, Zákona o rodine a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu, keďže zo strany navrhovateľa nemal za osvedčené tvrdenie o jeho nemožnosti zamestnať sa, ktoré odôvodňoval realizáciou styku s maloletými deťmi. Mal za to, že navrhovateľ nepreukázal okolnosti, ktoré by mu dôvodne bránili zaobstarat' si prostriedky na svoju výživu, pričom preukazoval ako zdroj svojich príjmov poskytovanie služieb rodinnej spoločnosti LELUMA s.r.o., so sídlom v Košiciach, avšak potvrdenie o výške svojho príjmu, doklad o strate, respektíve poklese pracovnej schopnosti ani doklad o strate kvalifikácie, nepredložil. Súd prvej inštancie konštatoval, že z vykonaného dokazovania neboli na strane navrhovateľa preukázané také objektívne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali oprávnenosť návrhu na priznanie výživného na manžela z dôvodu, že nie je schopný sám sa živiť, teda z dôvodu sociálnej odkázanosti. Prihliadol na navrhovateľom ukončené vysokoškolské vzdelanie, nadobudnutú prax a pracovné zručnosti v IT oblasti a jeho znalosť dvoch cudzích jazykov s tým, že zamestnanie v oblasti informačných technológií zahŕňa široké množstvo rozdielnych pracovných pozícií s možnosťami rozvrhnutia si pracovného času. Vzal v úvahu množstvo pracovných ponúk a variabilnosť výberu odborov v hlavnom meste, v ktorom navrhovateľ býva. Dospel k záveru, že výživné na manžela nie je možné priznať ani s prihliadnutím na rozdielnu životnú úroveň manželov, ktorú navrhovateľ v konaní nepreukázal. Prihliadol na tvrdenia samotného navrhovateľa, ktorý potvrdil, že matka s dvoma deťmi aktuálne obýva jednu izbu (cca 20 m²) v dome starých rodičov so štyrmi obytnými miestnosťami, kde býva deväť osôb, pričom je jej ochotný uvoľniť trojizbový byt v novostavbe v Bratislave patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželova, ktorý užíva a má k dispozícii

navrhovateľ. Tiež mal preukázané, že navrhovateľ na účely prepravy využíva motorového vozidlo, zatiaľ čo manželka sa prepravuje verejnou dopravou. Konštatoval, že životnú úroveň manželky nemožno považovať za vyššiu ako životnú úroveň navrhovateľa a zároveň prihliadol pri rozhodovaní aj na osobnú starostlivosť manželky o maloleté deti. Na navrhovateľom uvádzané tvrdenia k podaniu návrhu na určenie manželského výživného z dôvodu kompenzácie ním tvrdených „neprávostí“, ku ktorým malo dôjsť rozhodovaním Okresného súdu Poprad, v konaní sp. zn. 15P/227/2014 a sp. zn. 15P/136/2018, v nadväznosti na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva, ktorým mu mala byť obmedzená starostlivosť o maloleté deti a malo mu byť protiústavne znemožnené pracovať dva pracovné dni, t.j. 10% z mesačného pracovného fondu, pričom bol zároveň zaťažovaný výdavkami na cestovanie a výživné, ktoré by v prípade rozhodnutia o striedavej osobnej starostlivosti nebolo určené, neprihliadal, keďže nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a v zákonných podmienkach citovaných ustanovení zákona.

3. O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 57, § 58 a § 52 a § 55 CMP a osobe povinnej platiť výživné, t.j. manželke (ďalej len „manželka“), ktorá si v konaní uplatnila náhradu trov konania v sume 255,54 eur pozostávajúcu z náhrady trov právneho zastúpenia, priznal. Dospel k záveru, že s ohľadom na okolnosti prípadu, spočívajúce v zjavnej neopodstatnenosti návrhu navrhovateľa, zväzil za spravodlivé priznať manželke náhradu trov konania § 55 CMP. Priznaná náhrada trov konania predstavuje tri úkony právnej služby : príprava a prevzatie zastúpenia dňa 27.2.2019, písomné podanie na súd z 3.3.2019 a účasť na konaní pred súdom dňa 15.05.2019 s paušálnou hodnotou 75,38 eur + trikrát režijný paušál v sume 9,80 eur podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“), a pri stanovení tarifnej odmeny za úkon v súlade s ust. § 1 ods. 3, § 9 ods. 1, § 11 ods. 1, § 13a ods. 1 cit. vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

4. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ. Navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a zaviazat manželku prispievať na jeho výživu sumou 100 eur mesačne vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 01.03.2018 na bankový účet a o trovách konania rozhodnúť tak, že súd žiadnemu z účastníkov neprizná náhradu trov konania. Alternatívne navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal rozpor medzi skutkovým stavom a stavom zisteným súdom (odôvodnenie rozsudku) v podstatných veciach preukázateľných listinnými dôkazmi a to rozsudkami Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/149/2017-32 z 4.4.2017, č.k. 5S/134/2017-59 z 28.09.2018, č.k. 5S/138/2017-53 z 28.09.2018, č.k. 5S/137/2017-53 z 28.8.2018, rozhodnutiami Centra právnej pomoci z 2.5.2019 a 8.4.2019, potvrdením ÚPSVaR z 19.10.2018 o jeho nezamestnanosti, potvrdením o jeho zdaniteľných príjmoch za rok 2018, výplatnými páskami za mesiac jún 2019, dokladmi o pohyboch na jeho účte a pracovnou zmluvou z dňa 10.10.2018 uzavretou so spol. LELUMA s.r.o.. Mal za to, že dané dôkazy preukazujú jeho príjmy za rok 2017 až doposiaľ a osvedčujú skutočnosť, že čerpá právnu pomoc z Centra právnej pomoci z dôvodu uznania stavu jeho materiálnej núdze. Keďže bol od apríla 2017 na základe rozhodnutia Okresného súdu v Prešove č.k. 15P/227/2014 o úprave jeho styku s maloletými deťmi, nútený precestovať za nimi dva pracovné dni, nie je v jeho možnostiach si reálne nájsť vhodné zamestnanie a trvalý pracovný pomer. Poukázal na emaily preukazujúce hľadanie si zamestnania, pričom bol upozornený, že jeho požiadavka 2 dni v mesiaci nepracovať, mu môže do budúca spôsobiť pri hľadaní práce problém. Dal do pozornosti prehľad výkonu jeho osobnej starostlivosti o maloleté deti U. a A., keď v období od apríla 2015 do apríla 2017 realizovali s manželkou, matkou maloletých, striedavú starostlivosť o deti v rozsahu 7 dní, na základe rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 11CoP/4/2015-53 (právoplatný dňa 01.04.2015), od apríla 2017 v rozsahu 15 dní matka a 10 dní otec na základe rozhodnutia Okresného súdu v Poprade (právoplatný dňa 4.4.2017) a od septembra 2018 doposiaľ v trvaní 24 dni v mesiaci matka a 4 dni z mesiaca otec na základe rozhodnutia Krajského súdu Prešov č.k. 24 CoP/41 a 42/2018 (právoplatného dňa 08.11.2018). Za najpodstatnejšiu považoval skutočnosť, že matke sa podarilo negatívne ovplyvniť maloletého Olivera v otázke jeho vzdelávania a výberu školy. Uviedol, že návrh na určenie manželského výživného podal na odporúčanie Centra právnej pomoci. Zdôraznil, že 10 rokov žije v Bratislave, manželka ich maloleté deti premiestnila nezákonným spôsobom do miesta vzdialeného od miesta ich trvalého bydliska 350 km v okrese Poprad a uložením povinnosti súdom preberať si maloleté deti v danom okrese počas pracovného týždňa, mu bolo znemožnené byť štandardne zamestnaný a dosahovať príjem a súčasne mu vznikali zvýšené náklady na cestovanie v sume cca 300 eur mesačne. Tvrdenia manželky uvedené vo vyjadrení k návrhu, ktoré súd prvej inštancie prevzal do rozhodnutia, považoval za nepravdivé. Namietal porušenie jeho práva na spravodlivý súdny proces z dôvodu, že súd mu doručil výzvu na predloženie dôkazov

dňa 22.5.2018, ktorú prevzal dňa 10.06.2018, a na ktorú odpovedal do 10 dní. Mal za to, že súd ho v konaní uviedol do omylu, pretože mu žiadnu inú výzvu nedoručil. Keďže nebol v konaní právne zastúpený, nemal vedomosť ako má postupovať a súd ho, podľa jeho názoru, mal dostatočne poučiť. Poukázal na postup súdu v inom konaní o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletým deťom, v ktorom mu výzvy boli doručované opakovane tou istou zákonnou sudkyňou. Závery súdu o nepredložení pracovnej zmluvy a potvrdenia o príjme považoval za účelové. Spochybnil vyjadrenia manželky o jeho možnosti pracovať a vykonávať zamestnanie flexibilne s poukazom na doložené dokumenty, z ktorých vyplýva, že si nevie nájsť prácu, keďže dva pracovné dni musí precestovať za deťmi. Za nepravdivé považoval tvrdenia, že manželka nemala vedomosť o jeho pôžičkách, keďže zo súdnych konaní je zrejmé, že mala prehľad o majetku. Rovnako nesúhlasil s tvrdeniami o prevedení majetku do jeho výlučného vlastníctva. Vyslovil názor, že manželka účelovo manipuluje fakty a uvádza nepravdy aj v iných konaniach vo veciach starostlivosti o ich maloleté deti a súd nemohol zistiť skutkový stav veci z nepravdivých zistení. Nesúhlasil so záverom súdu, že nepreukázal rozdielnu životnú úroveň, resp. že životná úroveň manželky je nižšia. Matka vedome obýva jednu izbu v dome starých rodičov, vedome a účelovo vytvorila vzdialenosť bydlísk medzi ním a maloletými deťmi, zmarila realizáciu striedavej osobnej starostlivosti, vzájomne ich odizolovala a šikanózne ho donútila cestovať značné vzdialenosti s použitím vozidla. Podľa jeho názoru, zámer manželky vytvoriť vzdialenosť medzi ním a maloletými deťmi je v rozsudku nepravdivo interpretovaný a vysvetlený v prospech manželky. Namietal nesprávne právne posúdenie veci v dvoch rovinách, keď súd nezohľadnil objektívne jeho znemožnenie zamestnať sa a nezohľadnil skutočnosť, že manželka sa bez dôležitého dôvodu vzdala výhodnejšieho zamestnania v Bratislave, kde má k dispozícii 3 izbový byt, pričom argumentuje nutnosťou presťahovania z dôvodu silného sociálneho zázemia v okrese Poprad, ktoré jej však po dobu 10 rokov, kedy žila v Bratislave, nechýbalo. Vyslovil názor, že rozsudok obsahujúci množstvo nepravdivých tvrdení sa stáva účelovo nepravdivým, čo spôsobuje porušenie jeho práva na spravodlivé súdne konanie, na dostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu a porušenie práva na nezávislosť súdneho konania (podľa judikatúry Ústavného súdu SR III. ÚS 16/00, „súdy sa musia javiť ako objektívne v očiach strán“). Mal za to, že v tomto prípade sa jedná o brachiálny útok/ zaujatosť súdu voči účastníkovi konania, čo je v rozpore s účelom, zmyslom a podstatou fungovania súdov. Uviedol, že zaujatosť súdov voči jeho osobe je preukázateľná skutočnosťami uvedenými v dvoch podaných sťažnostiach na nedôstojné správanie súdu, rozhodnutím Krajského súdu v Prešove, č.k. 24NcC/8/2017, ktorým bola zmarená snaha súdu nezákonne postúpiť konanie vedené pod sp. zn. 3P/235/2018, o rozvod a úpravu pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvode, na iný okresný súd a zvukovým záznamom z pojednávania zo dňa 15.05.2019 zaznamenávajúcim, že zákonná sudkyňa pomáha protistrane pri výpočte náhrady trov konania. Namietal, že vo veci konal nezákonný sudca, nakoľko jeho návrh bol prijatý na Okresný súd Poprad dňa 1.3.2018, následne bol postúpený na Okresný súd Bratislava I, pričom v súdnom spise 5Pc/3/2018, sa nenachádza dokument o evidencii spôsobu pridelenia veci sudkyňi.

5. Manželka ako osoba povinná platiť výživné sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

6. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 379, § 380 a § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

7. Aké sú kritéria pri určení výživného na manžela vysvetlil súd prvej inštancie v rozhodnutí s poukazom na ust. § 71 ods. 1 a § 75 zákona o rodine. Odvolací súd sa s jeho výkladom stotožňuje.

8. Súd prvej inštancie rozhodol správne, vykonal potrebné dokazovanie, z ktorého vyvodil aj správny právny záver a správne aplikoval príslušné ustanovenia Zákona o rodine. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a poukazuje naň (§ 387 ods. 2 CSP). V odvolaní navrhovateľa neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

9. Odvolací súd dopĺňa, že správne súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie so zameraním sa na zisťovanie príjmov, výdavkov, pomerov a životnej úrovne na strane oboch účastníkov konania ako manželov nežijúcich v spoločnej domácnosti. Odvolací súd konštatuje, že dôvody uvedené navrhovateľom v návrhu na určenie výživného (nemožnosť zamestnať sa, vykonávať prácu a dosahovať príjem následkom konania manželky, ktorá bez jeho súhlasu premiestnila ich maloleté dieťa mimo

miesta ich trvalého pobytu do vzdialenosti 350 km a rozhodnutia súdu o úprave jeho styku s maloletými určením ich odovzdania a preberania počas pracovného týždňa) nie sú dôvodom pre vyhoviecie návrhu a nespĺňajú podmienky ustanovené v § 71 ods. 1 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Pokiaľ ide o porovnanie životnej úrovne manželov z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že na strane manželky nebola preukázaná vyššia životná úroveň, keď manželka dosahuje príjem cca 714 eur mesačne netto, žije s deťmi v izbe v rodinnom dome svojich rodičov, jej náklady na bývanie predstavujú sumu 120 eur mesačne, náklady na osobné potreby vyčíslila sumou 100 eur mesačne a ďalšie výdavky má s dopravou. Rovnako bolo v konaní preukázané, že navrhovateľ užíva 3-izbový byt v Bratislave, jeho náklady predstavujú platby za bývanie vo výške 200 eur a výdavky na stravu, ošatenie a hygienu v sume 80 eur mesačne, pričom najvyššiu položku jeho nákladov tvorí cestovné súvisiace s dopravou za maloletými deťmi. Pokiaľ ide o príjem manžela, správne súd prvej inštancie postupoval aplikujúc ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, keď vyhodnocoval jeho schopnosti a možnosti konštatujúc, že v prípade navrhovateľa ide o osobu zdravú, schopnú pracovať aj s ohľadom na dosiahnuté vysokoškolské vzdelanie, jeho jazykovú vybavenosť a ponúkané možnosti v lokalite, v ktorej žije. Za daných okolností možno len prisvedčiť názoru súdu prvej inštancie a jeho záverom o nedôvodnosti návrhu navrhovateľa. Nemožno prihliadať ani na odvolacie námietky navrhovateľa vzťahujúce sa ku svojvoľnému konaniu manželky, ktorá spôsobila obtiažnosť realizácie jeho styku s maloletými deťmi a s tým súvisiace zvýšenie jeho nákladov a nemožnosť vykonávať trvale prácu, vzhľadom na rozhodnutie súdu o styku navrhovateľa s maloletými deťmi, keďže spory medzi manželmi a z toho vyplývajúce rozhodnutia súdov nie sú dôvodom a kritériom pri určení výživného na manžela. Pokiaľ ide o spoločný majetok manželov, je potrebné uviesť, že otázka a spôsob jeho rozdelenia bude predmetom iného konania, ktorým je konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode. Správne súd prvej inštancie zohľadnil pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa i výkon osobnej starostlivosti o maloleté deti manželkou. Z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky navrhovateľa ako neopodstatnené.

10. Pokiaľ ide o odvolacie námietky navrhovateľa, ktorými namieta porušenie práva účastníka konania na spravodlivý proces odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že dané námietky navrhovateľa nie sú dôvodné a nezakladajú dôvod pre postup odvolacieho súdu podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP. K námietkam týkajúcim nesprávneho postupu súdu prvej inštancie, ktorý navrhovateľa nepoučil o potrebe doložiť v konaní potrebné doklady je potrebné uviesť, že z obsahu spisu vyplýva, že výzvou zo dňa 22.05.2018 doručenou navrhovateľovi dňa 10.06.2018 (por. č. spisu 15) bol navrhovateľ vyzvaný na doloženie dokladov o prehľade jeho príjmu, dokladov preukazujúcich jeho nezamestnanosť, majetkové pomery a výšku mesačných výdavkov. Na danú výzvu navrhovateľ reagoval podaním zo dňa 20.06.2018, keď zaslal súdu potvrdenie ÚPSVaR, Sociálnej poisťovne, rozsudok Okresného súdu Poprad č.k. 15P/227/2014-355 a výpis z katastra nehnuteľností, LV č. XXXX. Iné listiny v zmysle výzvy súdu do spisu nedoložil. Zo zápisnice z pojednávania konaného na súde prvej inštancie dňa 15.05.2019 vyplýva vyjadrenie navrhovateľa, že „pracovnú zmluvu a potvrdenie o príjme nedoložil, pretože o tom nevedel“. Danú skutočnosť však nemožno akceptovať, nakoľko zo spisu je zrejmé, že navrhovateľ bol súdom prvej inštancie riadne vyzvaný na doloženie konkrétnych listín, ktorú výzvu splnil len čiastočne, pričom v priebehu konania mal dostatok priestoru na zabezpečenie požadovaných dokladov a ich predloženie súdu prvej inštancie. Odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie pri realizovaní výzvy účastníkovi konania postupoval správne v súlade s ust. § 26 CMP a § 125 ods 1 CSP a nebolo jeho povinnosťou opakovane realizovať identickú výzvu smerujúcu k navrhovateľovi. V prípade, ak sa navrhovateľ odvoláva na povinnosť súdu poučiť ho, keďže nebol v konaní právne zastúpený a nebol znály svojich práv, odvolací súd na danú námietku neprihliadal z dôvodu, že z obsahu spisu vyplýva, že účastníci konania boli riadne súdom prvej inštancie poučení o svojich procesných právach vrátane možnosti zvoliť si v konaní na zastupovanie advokáta alebo iného zástupcu (§ 89 a § 160 CSP), pričom pokiaľ účastník nie je v konaní právne zastúpený, nie je povinnosťou súdu poučovať ho a opakovane mu zasielať obsahovo identické výzvy. Súd prvej inštancie si povinnosť vzťahujúcu sa k vykonaniu dokazovania splnil riadne a správne rozhodol na základe vykonaného dokazovania. Odvolací súd z uvedených dôvodov vyhodnotil námietku navrhovateľa ako zjavne nedôvodnú, keď nečinnosť navrhovateľa nie je dôvodom pre posúdenie porušenia jeho práva a spravodlivý proces.

11. K odvolacím námietkam vzťahujúcim sa k nedostatočnému odôvodneniu napadnutého rozsudku, resp. skutočnosti, že rozsudok je založený a vychádza z nepravdivých tvrdení a vykonaného dokazovania na základe nepravdivých skutočností, odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie vo veci vykonal riadne dokazovanie, na základe vykonaného dokazovania riadne rozhodol a odôvodnenie

napadnutého rozsudku je v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, obsahuje podstatné náležitosti a úvahy súdu o vykonaných dôkazoch vzťahujúcich sa k predmetu konania a ich hodnotení. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že podľa konštantnej súdnej judikatúry (napríklad rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 209/2004), súd nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia dať odpovede na úplne všetky otázky (resp. námietky) nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam.

12. Odvolací súd sa rovnako zaoberal odvolacími námietkami navrhovateľa, ktorými namietal, že súd konal zaujato voči jeho osobe ako účastníkovi konania. V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že navrhovateľ, v prípade pochybností o zaujatosti zákonnej sudkyne mal právo v súlade s ust. § 52 CSP uplatniť námietku zaujatosti, čo neurobil. Skutočnosť, že tieto výhrady vyslovil v podanom odvolaní odvolací súd neposúdil ako podanú námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi, vzhľadom na obsah podania. Odvolací súd dopĺňa, že ak by išlo o námietku zaujatosti táto by nespĺňala náležitosti a podmienky ustanovené v § 52 ods. 2 a § 53 ods. 1 CSP. Pokiaľ sa navrhovateľ odvoláva na nedôstojné správanie súdu, ktoré popísal v sťažnostiach, a na základe ktorých vyvodzuje záver o zaujatosti súdu, na dané skutočnosti odvolací súd neprihliada, keďže odvolanie (v časti, v ktorej namietal zaujatosť sudcu) tieto námietky neobsahuje. Namietaný postup sudkyne na pojednávaní v súvislosti s preverovaním správnosti výpočtu náhrady trov konania, tiež nie je dôvodom vzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti o zaujatosti sudkyne. K námietke navrhovateľa týkajúcej sa konania nezákonného sudcu a nezákonného postúpenia spisu na prejednanie príslušnému súdu odvolací súd udáva, že zo spisu je zrejmé, že navrhovateľ podal návrh na Okresný súd Poprad dňa 01.03.2018, pričom Okresný súd Poprad, v súlade s ust. § 154 CMP, vec postúpil dňa 19.04.2018 Okresnému súdu Bratislava I ako súdu miestne príslušnému na konanie. Z potvrdenia nachádzajúceho sa na č.l. 12 o prijatí veci na Okresný súd Bratislava I je zrejmé, že vec bola pridelená na rozhodnutie sudcovi JUDr. Katarína Škultétyová. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že námietka navrhovateľa o tom, že vec rozhodol nezákonný sudca, nie je dôvodná, pretože zo spisu nepochybne vyplýva postup súdu pri prevzatí veci a pridelení zákonnému sudcovi.

13. Na základe uvedeného, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd konštatuje, že manžela si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).